

Kniha Daniel — sto šedesát sedm

Rozluštění proroctví: Odhalení historického a prorockého významu Daniela 11,10 a dále

Jeff Pippenger

2024-03-30

Verš čtyřicátý v jedenácté kapitole knihy Daniel začíná v době konce roku 1798, kdy je králi severu zasazena smrtelná rána z rukou krále jihu. Tyto dějiny byly předobrazeny rokem 246 př. Kr., kdy Ptolemaios vykonal pomstu nad severním královstvím, a také tím, že napoleonská Francie roku 1798 zajala papeže. Poté, co se král jihu ve verši devátém vrátí do Egypta, verš desátý ukazuje, že král severu podnikne protiútok proti králi jihu.

Král jihu tedy přijde do svého království a navrátí se do své země. Jeho synové však budou podníceni a shromáždí množství velikých vojsk; a jeden z nich jistě přijde, rozvodní se a přejde; potom se vrátí a bude podnícen až ke své pevnosti. Daniel 11,9.10.

Dříve než se budeme zabývat komentářem Uriaha Smithe k dějinám, které naplnily desátý verš, povšimněme si výrazu „rozvodní se a přejde“. Hebrejský výraz, který je takto přeložen, je ve čtyřicátém verši přeložen také jako „rozvodní se a přelije se“. V původní hebrejštině jde o tentýž výraz. V Písmu se vyskytuje už jen na jednom dalším místě.

I potáhne Judskem; rozvodní se a přeteče, dosáhne až k šíji; a rozpětí jeho křídel naplní šířku tvé země, ó Immanueli. Izajáš 8,8.

V jedenácté kapitole Daniela, v desátém i čtyřicátém verši, a potom znovu v osmé kapitole Izajáše, v osmém verši, je totožná hebrejská fráze přeložena třemi různými způsoby, ačkoli vyjadřují tentýž význam. Poslední slovo této fráze, hebrejské slovo „abar“, je v desátém verši vyjádřeno jako „projít skrze“, ve čtyřicátém verši jako „přejít přes“ a potom u Izajáše jako „jít přes“. Význam je v podstatě stejný ve všech třech odkazech, avšak u Izajáše existuje mezi těmito odkazy také další prorocká souvislost.

Verš v Izajášovi se naplnil, když asyrský král dobyl Judsko a přitáhl k Jeruzalému, avšak samotné město nikdy nedobyl. Postoupil „až k šíji“, ale „hlavu“ nikdy nedobyl. V témž proroctví Izajáš předkládá prorocký symbol toho, co „hlava“ představuje, a ztotožňuje „hlavu“ s hlavním městem království; také král království je „hlavou“. Podává dvě svědectví prorocké pravdy, že hlava je král a království, a pak záhadně naznačuje, že nebude-li student proroctví tuto pravdu přijímat a rozumět jí, nebude upevněn. Tento záhadný verš je součástí téhož proroctví, které označuje, že král severu se převalí a přeteče, avšak jen „až k šíji“.

Nebo hlavou Sýrie je Damašek a hlavou Damašku je Resín; a do pětadesáti let bude Efrajim rozdrcen, takže přestane být lidem. A hlavou Efrajima je Samaří a hlavou Samaří je syn Remaljášův. Nebudete-li věřit, jistě neobstojíte. Izajáš 7,8.9.

„Hlavou“ národa Sýrie bylo jeho hlavní město „Damašek“ a „hlavou“ „Damašku“ (hlavního města) byl „Recín“, král Sýrie. Také „hlavou“ národa Efrajim bylo jeho hlavní město „Samaří“ a „hlavou“ „Samaří“ (hlavního města) byl „syn Remaljášův“ (Pekach), král Samaří. V témž proroctví, v následující kapitole, v osmém verši, asyrský král Senacherib oblehl Jeruzalém a v osmém verši je jeho obležení Jeruzaléma označeno jako to, co vystupuje až k šíji.

Verše sedmý a osmý, které na základě dvou svědků předkládají prorocký symbol „hlavy“, představující jak krále, tak hlavní město národa onoho krále, jsou proroctvím o šedesáti pěti letech, které určuje výchozí bod obou proroctví o dva tisíce pět set dvaceti letech proti severnímu a jižnímu království Izraele. Je to tedy velmi složitý verš, neboť souvisí s verši deset a čtyřicet jedenácté kapitoly Danielovy, které oba rovněž označují střetnutí severního krále útočícího na jižního krále, právě tak jako Senacherib, král severu, napadl Judu, jižního krále, v osmém verši osmé kapitoly Izajášovy.

Klíčem, který spojuje tato střetnutí severních a jižních králů, je „hlava“ a „rozvodnění a přelití“. Když se král severu v desátém verši jedenácté kapitoly odplatí králi jihu, bitvu vyhraje, avšak ponechá „hlavu“, neboť „přijde, rozvodní se a přelije se“ „až k“ „pevnosti“ krále jihu. Dějiny desátého verše představují vítězství severního krále nad jižním králem, avšak nevstoupí do Egypta (pevnosti), do hlavního města — „hlavy“.

Když již dříve jižní král ve verších sedm a osm porazil severního krále, „vstoupil do pevnosti krále severu a“ „zvítězil a“ „odvedl zajatce“ zpět do „Egypta“. Při odvetném vítězství krále severu nevstoupil do Egypta, a tak předobrazil, že když byl Sovětský svaz v roce 1989 smeten, Rusko, jeho hlavní město — jeho hlava — zůstalo stát. „Nebudete-li věřit, jistě neobstojíte.“ Je to Rusko, znázorněné jako král jihu ve verších jedenáct a dvanáct, které vítězí v bitvě o pohraniční kraj, jímž byla ve starověku Rafie a jímž je dnes Ukrajina.

„,VERŠ 10. Jeho synové však budou pobouzeni a shromáždí množství velikých vojsk; a jeden jistotně přijde, zaplaví a projde; potom se vrátí a bude pobouzen až k své pevnosti.““

„První část tohoto verše hovoří o synech v množném čísle; poslední část o jednom, v čísle jednotném. Syny Seleuka Kallinika byli Seleukos Keraunos a Antiochos Magnus. Oba se s horlivostí pustili do díla obhájení a pomsty věci svého otce a své země. Starší z nich, Seleukos, se nejprve ujal trůnu. Shromáždil veliké množství, aby znovu získal panství svého otce; avšak jakožto slabý a malomyslný kníže, jak po tělesné, tak po majetkové stránce, bez peněz a neschopný udržet své vojsko v poslušnosti, byl po neslavné vládě trvající dva nebo tři roky otráven dvěma svými generály. Jeho schopnější bratr Antiochos Magnus byl poté prohlášen králem; ten, ujav se velení nad vojskem, znovu dobyl Seleukii a získal zpět Sýrii, přičemž některá místa si podrobil smlouvou a jiná silou zbraní. Nato následovalo příměří, během něhož obě strany vyjednávaly o míru, avšak připravovaly se na válku; poté se Antiochos vrátil, porazil v bitvě Nikolaa, egyptského vojevůdce, a pojal úmysl vpadnout do samého Egypta. Zde je ten „jeden“, který jistě přiteče jako povodeň a projde.“ Uriah Smith, Daniel a Zjevení, 253.

Rozpad Sovětského svazu v roce 1989 označil „čas konce“ a dva synové v daném verši představují dva mezníky Reagana a prvního Bushe. Od „času konce“ v roce 1798, kde začíná čtyřicátý verš

jedenácté kapitoly Daniele, byla římská nevěstka zapomenuta, neboť ona jako Jezábel zůstává vzadu v Samaří, zatímco její manžel Achab oslovuje Eliáše na hoře Karmel. Byla v úkrytu, ale tajně tahala za nitky, jako tomu bylo za první světové války i za druhé světové války. Její manžel je jejím zástupným vojskem proti králi jihu. Když v roce 1989 udeřila zpět, přivedla ona jako král severu vozy, lodě a jezdce.

A v době konce do něho bude dorážet král jihu; a král severu proti němu přitáhne jako vichřice, s vozy a s jezdci i s mnoha loděmi; a vtrhne do zemí, zaplaví je a přežene se přes ně. Daniel 11,40.

Její zástupný prostředek v odvetě je představován „loděmi“, které znamenají hospodářskou moc, a „vozy a jezdci“, kteří znamenají vojenskou sílu. Vojenská síla a hospodářská moc jsou dvěma prorockými atributy Spojených států v proroctvích o posledních dnech, neboť Spojené státy zakážou těm, kdo se nebudou klanět Jezábel, kupovat a prodávat, a budou-li i nadále odmítat Jezábelino znamení autority, budou usmrceni. Byla to hospodářská moc a vojenská síla Spojených států, uplatněná ve spolupráci s papežstvím, která v roce 1989 přivedla rozpad Sovětského svazu, ačkoli Rusko zůstalo stát.

Dějiny, které naplnily desátý verš jedenácté kapitoly Danielovy, se opakují v dějinách druhé části čtyřicátého verše, která určuje čas konce v roce 1989. Dějiny veršů šest až devět představují dějiny, jež vedly k času konce, který je určen v první části čtyřicátého verše. Verše pět až deset jedenácté kapitoly Danielovy dokonale znázorňují dějiny čtyřicátého verše Daniela 11, neboť jak zaznamenala sestra Whiteová: „mnohé z dějin, které se naplnily v jedenácté kapitole Danielově, se budou opakovat.“

Verše jedna až čtyři jedenácté kapitoly knihy Daniel označují Kýra, druhého krále národa se dvěma rohy v době konce v posledních dnech. „Doba konce“ v posledních dnech nastala roku 1989 a druhý prezident, představovaný Kýrem, ustavuje prorockou posloupnost, která umožňuje studentu proroctví dopočítat se k šestému prezidentovi po roce 1989, jenž by byl nejbohatším prezidentem a který by roznítil (probudil) mocnosti globalistického draka, ať už by šlo o globalisty světa, nebo o ty ve Spojených státech. Tato prorocká historie pak přechází k sedmému království biblického proroctví, k deseti králům Organizace spojených národů, a označuje jeho hlavního a prvního krále, představovaného Alexandrem Velikým (ve významu „Válečník mužů“), a konečné rozpuštění jeho království, když budou čtyři větry islámu plně uvolněny při uzavření doby milosti pro lidstvo.

Poté verše pět až devět znázorňují dějiny představované obdobím, které předcházelo ustanovení papežství na trůně roku 538, neboť nejprve musí moc, jež se má stát králem severu, překonat tři zeměpisné překážky, stejně jako Seleukos, který byl poté ustanoven králem severu. Nato po tři a půl roku, znázorněné třiceti pěti doslovnými lety, vládl král severu, dokud král jihu nevstoupil do jeho pevnosti a nezajal jej; ten později zemřel v Egyptě pádem z koně. Tak verše označují dějiny, které dospěly k závěru v čase konce roku 1798.

Desátý verš určuje dějiny doby konce v roce 1989 a spolu s verši pět až devět představuje dějiny čtyřicátého verše, stejně jako je představují i dějiny veršů třicet až třicet šest. Proto od prvního

verše až po desátý verš, řádek za řádkem, existují dvě prorocké linie. První se zabývá vůdci šestého a sedmého království, ačkoli mezi šestým a nejbohatším prezidentem šestého království a sedmým královstvím je prázdné místo.

Druhá linie zahrnuje dějiny odstranění tří překážek, období, kdy vládl král severu, a toho, kdo byl tehdy roku 1798 odstraněn, a až do roku 1989, a druhého prezidenta, znázorněného v předchozí linii Kýrem.

Jedenáctý a dvanáctý verš představují třetí linii dějin, která nastává po bohatém králi z druhého verše, avšak někdy po rozpadu Sovětského svazu v době konce roku 1989 a někde před nedělním zákonem ve Spojených státech, jak je znázorněn v šestnáctém verši.

Dějiny po době konce v roce 1989 jsou v prvním řádku dovedeny k šestému a nejbohatšímu prezidentovi, který počínaje rokem 2016 podněcuje globalisty. Prorocké dějiny jsou ve druhém řádku dovedeny k roku 1989. Bitva u Ráfie („Pomezí“) ve verších jedenáct a dvanáct předchází verši třináct, kde nedávno poražený král severu obnovuje své vojsko a poté poráží krále jihu, těsně před nedělním zákonem ve verši šestnáct. Zástupná moc krále severu ve verši třináct je posledním z osmi prezidentů, kteří vládnou od roku 1989 až do nedělního zákona. Verš třináct se proto musí odehrávat při volbě osmého prezidenta, který je z těch sedmi, nebo po ní. Verše jedenáct a dvanáct začínají těsně před šestým, nejbohatším prezidentem a s největší pravděpodobností končí těsně před volbou téhož prezidenta, který se stává osmým, jenž je z těch sedmi, a vítězí ve třetí bitvě zástupné války, ve verších třináct až patnáct.

Odveta krále jihu ve verších jedenáct a dvanáct je odpovědí na porážku, kterou král jihu utrpěl ve verši deset. Verš deset označuje vítězství krále severu v roce 1989, které bylo umožněno tajným spojenectvím Spojených států a Vatikánu. Vítězství severního vojska bylo první bitvou zástupné války. Doslovná horká válka, která se naplnila ve starověku, byla předobrazem zástupné války v posledních dnech, a vítězství ve verších jedenáct a dvanáct proto bude vítězstvím krále jihu ve druhé bitvě zástupných válek.

Ve verších deset až patnáct jsou tři bitvy a všechny byly ve starověku naplněny doslovnými horkými válkami, avšak představují tři bitvy v zástupných válkách posledních dnů. První bitvu vyhrála v roce 1989 tajná aliance šelmy a falešného proroka proti draku. Druhou bitvu zástupných válek vyhraje ateistická dračí moc krále jihu proti alianci papeže a jeho zástupného vojska. Třetí bitvu zástupných válek vyhraje zástupné vojsko krále severu, jak je znázorněno ve verších třináct až patnáct.

Prorocky existují tři horké světové války, tři zástupné války, sestávající ze tří bitev, a válečné dění tří béd islámu. Je zde také občanská válka a revoluční válka. Druhá bitva zástupných válek nyní probíhá na Ukrajině, „na pomezí“, jak je znázorněno Rafií, která byla pomezím mezi králem jihu a králem severu, když byly verše jedenáct a dvanáct poprvé naplněny v dějinách.

Právě ve stejné době, kdy probíhá druhá bitva zástupných válek na Ukrajině, dochází také ke druhému ze tří útoků islámu proti nádherné zemi. První útok třetího běda přišel 11. září 2001 a tehdy začalo zapečetování sto čtyřiceti čtyř tisíc. Doba zapečetování končí brzy přicházejícím

nedělním zákonem ve Spojených státech, kdy islám třetího běda znovu udeří na Spojené státy. První i poslední úder jsou totožné a oba označují hlas anděla ze Zjevení osmnáct, který je také hlasem třetího anděla, který je také troubením sedmé trouby, které je také třetím běda.

Uprostřed těchto dvou útoků, které jsou dvěma hlasy, které jsou zvukem sedmé polnice, zaútočil islám třetího běda nikoli na moderní duchovní slavnou zemi, nýbrž na starověkou doslovnou slavnou zemi 7. října 2023.

Válka, která tehdy začala, se nyní odehrává právě v té oblasti, kde podle veršů jedenáct a dvanáct proběhla bitva u Rafie. Pásmo Gazy je hraničním územím mezi jižním judským královstvím a Egyptem. 7. říjen 2023 je kolem uvnitř ostatních kol, které označuje vzpouru, neboli třinácté písmeno hebrejské abecedy, jež spolu s prvním a posledním písmenem tvoří slovo „pravda“.

Druhý útok islámu třetího běda proti překrásné zemi se odehrál 7. října 2023 a proběhl přesně v té oblasti, kde se v naplnění veršů jedenáct a dvanáct odehrála starověká bitva u Rafie. Druhý útok na překrásnou zemi je skrze prorockou geografickou symboliku spojen s druhou bitvou zástupných válek, jak ji představuje válka na Ukrajině.

Řádek za řádkem druhá bitva zástupných válek, která nyní probíhá na Ukrajině (Pohraničí), zahrnuje druhý tón troubení třetího běda (7. října 2023), jenž se naplňuje v závěrečném období zapečetování sto čtyřiceti čtyř tisíc. Tato zkušenost zapečetování je znázorněna Danielem v desáté kapitole, když po jednadvacetidenním období smutku spatří vidění „marah“, což jsou tři a půl dne, kdy byli dva proroci mrtví na ulici. Vidění bylo vyloženo jako vysvětlení „toho, co mělo potkat Boží lid v posledních dnech“.

Pravda, kterou představuje vidění o řece Hiddekel, totiž pečetící pravda, se naplňuje v prorockých dějinách veršů jedenáct až patnáct. Je to dějinná linie čtyřicátého verše, která začíná v roce 1989 a pokračuje do verše čtyřicátého prvního i k brzy přicházejícímu nedělnímu zákonu. Je to dějina šestého, nejbohatšího krále ve verši druhém, která je představena až k sedmému království „Alexandra Velikého“, jak je uvedeno ve verši třetím.

Dějiny, které začaly na počátku druhé bitvy zástupných válek v roce 2014 a po nichž nejbohatší prezident zahájil svou kampaň v roce 2015, představují prázdné místo verše čtyřicátého, od roku 1989 až po nedělní zákon ve verši čtyřicet prvním, a jsou také prázdným místem od šestého, nejbohatšího prezidenta ve verši druhém až po sedmé království. Jsou to dějiny, které začaly prvním hlasem osmnácté kapitoly Zjevení 11. září 2001 a končí druhým hlasem v hodině velikého zemětřesení v jedenácté kapitole Zjevení. Tyto dějiny jsou také obdobím dějin označeným Ezechielem ve dvanácté kapitole, kdy se naplňuje každé vidění. Toto časové období je dobou zapečetování sto čtyřiceti čtyř tisíc. Posvěcení Božího lidu je vykonáváno skrze Jeho slovo.

Posvět' je svou pravdou: tvé slovo je pravda. Jan 17,17.

V této studii budeme pokračovat v příštím článku.

„Toto vidění bylo dáno Ezechieli v době, kdy jeho mysl byla naplněna chmurnými předtuchami. Viděl zemi svých otců ležet zpustošenou. Město, které kdysi oplývalo lidem, již

nebylo obýváno. Hlas veselí a píseň chvály již nebyly slyšet v jeho hradbách. Sám prorok byl cizincem v cizí zemi, kde neomezená ctižádost a surová krutost panovaly svrchovaně. To, co viděl a slyšel o lidské tyranii a bezpráví, sužovalo jeho duši a on hořce truchlil dnem i nocí. Ale podivuhodné symboly, které mu byly ukázány u řeky Kebar, zjevovaly svrchovanou moc, mocnější než moc pozemských vládců. Nad pyšnými a krutými panovníky Asýrie a Babylóna trůnil Bůh milosrdenství a pravdy.“

„Složitě děje podobné kolům, které se prorokovi zdály být zapleteny do takového zmatku, byly vedeny rukou Nekonečného. Duch Boží, jenž mu byl zjeven jako ten, který těmito koly pohybuje a řídí je, vyváděl ze zmatku soulad; tak byl celý svět pod Jeho vládou. Myriády oslavených bytostí byly připraveny na Jeho slovo zmařit moc i záměry zlých lidí a přinést dobro Jeho věrným.“

„Podobným způsobem, když se Bůh chystal zjevit milovanému Janovi dějiny církve pro budoucí věky, dal mu ujištění o Spasitelově zájmu o svůj lid a o jeho péči tím, že mu zjevil ‚Jednoho podobného Synu člověka‘, který chodil mezi svícny, jež symbolizovaly sedm církví. Zatímco Janovi byly ukázány poslední velké zápasy církve s pozemskými mocnostmi, bylo mu také dovoleno spatřit konečné vítězství a vysvobození věrných. Viděl církev uvedenou do smrtelného zápasu se šelmou a jejím obrazem a uctívání této šelmy bylo vynucováno pod trestem smrti. Avšak když pohlédl za dým a vřavu boje, spatřil na hoře Sion zástup s Beránkem, kteří místo znamení šelmy měli ‚jméno Otcovo napsané na svých čelech‘. A opět viděl ‚ty, kteří zvítězili nad šelmou i nad jejím obrazem i nad jejím znamením i nad počtem jejího jména, jak stojí na skleněném moři a majíce Boží harfy‘ a zpívají píseň Mojžíšovu a Beránkovu.“

„Tato poučení jsou pro náš užitek. Musíme opřít svou víru o Boha, neboť přímo před námi je doba, která vyzkouší lidské duše. Kristus na Olivové hoře připomněl strašlivé soudy, jež měly předcházet Jeho druhému příchodu: ‚Uslyšíte o válkách a zvěstech o válkách.‘ ‚Povstane národ proti národu a království proti království; a budou hladomory, morové rány a zeměřesení na různých místech. To všechno je počátek bolestí.‘ Zatímco tato proroctví došla částečného naplnění při zkáze Jeruzaléma, mají bezprostřednější vztah k posledním dnům.“

„Stojíme na prahu velikých a vážných událostí. Proroctví se rychle naplňuje. Pán je přede dveřmi. Brzy se před námi otevře období, které bude mít pro všechny živé nesmírný význam. Spory minulosti budou znovu oživeny; povstanou nové spory. Výjevy, které se mají v našem světě odehrát, se dosud ani nesní. Satan působí skrze lidské nástroje. Ti, kdo se snaží změnit Ústavu a zajistit zákon vynucující zachovávání neděle, si jen málo uvědomují, jaký bude výsledek. Krize je již bezprostředně před námi.“

„Boží služebníci se však v této veliké krizi nemají spoléhat sami na sebe. Ve viděních daných Izajášovi, Ezechieli a Janovi vidíme, jak úzce je nebe spojeno s událostmi, které se odehrávají na zemi, a jak veliká je Boží péče o ty, kteří Mu zůstávají věrní. Svět není bez vládce. Program budoucích událostí je v rukou Pána. Velebnost nebes má ve své vlastní správě osud národů stejně jako záležitosti své církve.“ Testimonies, svazek 5, 752, 753.